

GIRONA DE LA

Teoria i pràctica de la Ciutat

LA TEORIA DIU que Girona és una ciutat grisa i negra, però LA PRÀCTICA ENSENYA que sota la grisor s'hi amaga una gran riquesa de colors.

LA TEORIA DIU que Girona és freda perquè es troba al bell mig d'un clot humit, amb dotze mesos de l'any dividits en nou d'hivern i tres d'infern. Però LA PRÀCTICA ENSENYA que l'hivern gironí, lluny de durar nou mesos, deixa temps i espai per a la primavera i, sobretot, per a la tardor.

LA TEORIA DIU que Girona és de pedra perquè, nascuda d'una pedrera, va ser bastida en pedra sobre la pedra d'un turó. Però LA PRÀCTICA ENSENYA que Girona és també una ciutat vegetal, amb molts arbres en el clos urbà i milers de plàtans a la cantonada.

LA TEORIA DIU que Girona és heroica perquè va acreditar la seva valentia al llarg de trenta setges i va oposar una resistència numantina als exèrcits napoleònics. Però LA PRÀCTICA ENSENYA que Girona es va trobar les guerres ja fetes, que hi va participar perquè no li quedava altre remei, i que amb els anys ha perdut la memòria dels guerrers i ha arraconat les armes a les golfes de la història.

LA TEORIA DIU que Girona és emmurallada, reclusa en el seu propi laberint, i que aquesta configuració del seu nucli ha tingut una influència decisiva sobre els seus habitants. Però LA PRÀCTICA ENSENYA que ja fa més d'un segle que la ciutat va enderrocar bona part de les muralles i que, d'aleshores ençà, no ha deixat d'eixamplar-se fins a confondre els seus carrers amb els dels pobles veïns.

LA TEORIA DIU que Girona és levítica, habitada per la intolerància, l'esperit inquisitorial i la repressió religiosa. Però LA PRÀCTICA ENSENYA que la ciutat, alliberada de tots els vells fantasmes, viu amb plenitud les petites i les grans llibertats que ha anat conquerint pas a pas.

LA TEORIA DIU que Girona és botiguera, amb fondes i ancestrals arrels jueves, amb comerços porucs que no s'acaben de morir perquè ja s'han avesat a fer només la viu-viu. Però LA PRÀCTICA ENSENYA que també hi proliferen els empresaris d'alta volada, els fabricants que exporten arreu, els comerciants que modifiquen llurs estructures i accepten amb valentia els reptes de la innovació.

A LA

dossier

LA TEORIA DIU que Girona té mala entrada, perquè els seus habitants, eixuts i esquerps, interposen una calculada distància entre ells i la gent que ve de fora. Però LA PRÀCTICA ENSENYA que la ciutat, capaç d'encendre afectes irrevocables, pot tenir encara pitjor sortida per als qui, al cap d'un temps de viure-hi, se n'han d'anar.

LA TEORIA DIU que Girona és una ciutat morta, plena de sepulcres i de làpides funeràries. Però LA PRÀCTICA ENSENYA que la mort aparent amaga una ciutat viva i inquieta, traspasada per un aire de gestació permanent.

LA TEORIA DIU que Girona és immortal, com ho afirma el títol que li fou atorgat per tres vegades. Però LA PRÀCTICA ENSENYA que, lluny de confiar en la fama que li ha estat atribuïda, la ciutat ha entès que ser immortal vol dir ser capaç de viure cada dia i de refer contínuament la pròpia identitat.

Aquesta és una ciutat plena de paradoxes, que mai no s'acaba de conèixer ni d'entendre del tot. Sobre Girona sembla que està tot dit, quan potser encara està tot per dir. Enguany,

les Fires de Sant Narcís ens han donat ocasió per encetar una nova reflexió col·lectiva sobre els seus trets i els seus tòpics, els seus tresors i les seves potencialitats.

Hem fet una llista de vint-i-tres mots, un per a cada lletra de l'alfabet, de la A a la Z, i hem convidat vint-i-tres escriptors, habitualment dedicats a la creació literària o a l'opinió periodística, a donar contingut a cada una de les paraules triades i redactar, així, un nou diccionari ciutadà.

Paral·lelament, vint-i-tres artistes plàstics –a vegades coincidents amb els mateixos escriptors– han dibuixat altres tantes lletres capitulars i han confegit així un nou abecedari gironí.

Escriptors i artistes s'han lliurat amb veritable il·lusió a la tasca encomanada. Des d'aquí volem agrair la seva disponibilitat i la seva valuosa aportació creadora.

El resultat final d'aquesta experiència compartida és un dossier de característiques singulars i una contribució més a la comprensió de Girona, a mig camí entre el passat i el futur.

NARCÍS-JORDI ARAGÓ